

MATTER OF FACT

In 'The Life of the Mind' maakt Hannah Arendt het onderscheid tussen de wereld van de voorstelling (de materiële wereld) en de wereld van het denken (onzichtbaar, conceptueel). De activiteit van het denken als zodanig kan nooit worden vertaald in tastbare resultaten.

Gewicht in de wereld van de dingen. Handen vormen hout, steen, vezels, pigment. Of geen steen, maar iets dat erop lijkt. Hout, of iets dat er ooit was. Kleuren die nieuws brengen van stroomopwaarts. Mengen, malen, snijden, trekken, weven. Bewegingen boetsen het bestaan. In 'Matter of Fact' presenteert Whitehouse Gallery het werk van Lola Daels, Céline Vahsen en Anna van der Ploeg in dialoog. Hoewel duidelijk fysiek, bevat de praktijk van elke kunstenaar iets ongrijpbaars, een basis die niet kan worden teruggebracht tot het tastbare. Deze drie Brusselse kunstenaars bevinden zich op de dorpel waar de materie zelf zichtbaar is op een manier die zich opent voor alles wat voorbij de materie ligt.

Lola Daels volgt de menselijke drang om natuurlijke fenomenen na te bootsen en stelt het verlangen om de natuur na te bootsen in vraag. Haar materialen - soms industrieel, soms natuurlijk - vertellen over verstoring, over binnendringen, over de paradox dat voortplanting vaak gepaard gaat met producten die vervuilen. De laatste tijd richt Daels' onderzoek zich op in onbruik geraakte imitatietechnieken, waarbij ze zich specialiseert in twee Italiaanse varianten: scagliola (vals marmer) en pietra dura (stenen inlegwerk). Een dialoog tussen de natuur en de menselijke hand. Daels werkt samen met specialisten om hedendaagse manieren te onderzoeken om het ambacht voort te zetten en tegelijkertijd het vervuilende aspect van deze technieken te elimineren. In de sculpturen die ze maakt, bevatten objecten werveling en stagnatie die bijna tot een spiegel zijn gepolijst.

De werken van Céline Vahsen verkennen de culturele erfenis van het medium textiel, experimenterend binnen een persoonlijke en hedendaagse benadering. De kunstenaar gebruikt voornamelijk organisch katoen en wol om doeken te weven en creëert haar eigen kleuren door wortels en schors van verschillende vegetaties te vermalen en er verfstof uit te halen. Het oppervlak van haar tweedimensionale werken bestaat uit patronen die door willekeur ontstaan en bijdragen aan het visuele resultaat, waardoor de spanning tussen toeval en orde wordt uitgedaagd. Ze ontwikkelt composities en patronen op basis van traditionele methoden, waarbij ze het textiele erfgoed naar het rijk van de beeldende kunst brengt. Deze gecomponeerde stoffen, gemonteerd op frames, maken het mogelijk om de kleuren in trilling te zien, waardoor ze veranderen in schilderachtige werken.

De beeldhouwde sculpturen van Anna van der Ploeg vangen de inherente impuls van de inscriptie. Tableaus en tabletten die doen denken aan artefacten bevatten een verlangen om te communiceren door middel van schrijven en spelen. Gebeiteld en geschuurd hout, gesneden, gebogen met stoom; de kunstenaar creëert reliëfs van intrinsieke gedragingen en verlangens. Nerven in een gewortelde substantie worden adem, taal ingesneden in een object dat zichzelf transformeert door onderzoek. Van der Ploeg werkt samen met schrijvers en gevonden geschriften, om scripts en het voorgeschrevene te identificeren en vervolgens te ontrafelen.

Terwijl stof bezinkt en fossiliseert scheiden vloeistoffen zich en stollen ze. Hout buigt, verf bezinkt. Kleur plassen.

In 'The Human Condition' (1958) spreekt Arendt over het onderscheid tussen de vita activa en de vita contemplativa. De dingen van de wereld hebben de functie om het menselijk leven te stabiliseren en hun objectiviteit ligt in het feit dat ze - in tegenstelling tot de inherente zinloosheid van het leven - zelf een zekere mate van onafhankelijkheid bezitten. In het werk van elk van deze drie kunstenaars zit een

spanning tussen het materiële, duurzame object en het ontastbare. Objecten verankeren het menselijk bestaan maar blijven verstrikt in bredere, meer vluchtige processen. In deze tentoonstelling is het fysieke een deur, maar ideeën leiden je er doorheen. Tactiel, technisch, precies - dit is de dorpel.